

til Hinder for, at Statsanstalten, naar den i øvrigt søger at indrette sig med nogenlunde moderne Forhold for Øje, ogsaa skulde have Ret til at tage Pensionsforsikringen op. Og naar den højtærede Finansminister erklærer sig villig til, naar Tiden synes at være inde, og Forholdene taler derfor, at paalægge Statsanstalten at tage Forhandling op med Pensionsforsikringsanstalten, saa synes jeg ikke, at vi her fra Rigsdagens Side kan stille yderligere Krav i saa Henseende. Jeg vil derfor henstille til det ærede 16de Medlem for Hovedstaden at frafalde sit Krav om at et eventuelt Udvalg skal tage Arbejdet op med Hensyn til Sammenslutningsplanerne, som jeg har Opfattelsen af er skrinlagte af Landstingets Udvalg, jeg synes med Rette.

Finansministeren (Brandes): Det ærede 16de Medlem for Hovedstaden (Fraenkel) sagde, at private oparbejder forstandige og gode Forsikringsforhold, og saa kommer Statsanstalten hinkende bagefter og vil overtage dem. Jeg maa dertil sige, at Statsanstalten arbejder under den Vanskelighed, som det ærede Medlem og andre ærede Medlemmer vist er klar over, at den ikke kan udvide sin Virksomhed uden ved Lov. Det er derfor, den uvilkaarlig vil komme bagefter, for man kan ikke løbe til Rigsdagen hvert Aar om en eller anden Ændring i de Bestemmelser, efter hvilke Statsanstalten arbejder. Det ærede Medlem har sagt, at Statsanstalten arbejder langsomt. Jeg har ikke villet sige det ærede Medlem nogen Ondskabsfuldhed med Hensyn til hans Arbejdsmaade i det hele taget, men det var da klart for mig og for alle, at hvis det ærede Medlem faar Sagen henvist til et Udvalg og derved forsøger at faa Rigsdagen til at gaa ind paa, at Staten skal overtage en ganske privat Forretning, saa forsinker det ærede Medlem ved sin Arbejds metode i høj Grad denne Sag. Det har jeg formentlig Lov til at sige, uden at det ærede Medlem behøver at se nogen særlig Insinuation deri. Det ærede Medlem kan jo af Forhandlingerne slutte, at han ikke vil have nogen som helst Udsigt til at sætte sin Betragtning igennem i Udvalget. Hvis han alligevel fordrer og faar Sagen henvist til et Udvalg, saa er det — ja, hvorledes skal jeg betegne det — en Maade, hvorpaa han kan sinke Sagen noget uden at opnaa noget som helst for sig selv. Er det en rimelig Fremgangsmaade for det ærede Medlem?

Formanden: Det 16de Medlem for Hovedstaden har Ordet for en kort Bemærkning.

Fraenkel: Naturligvis kan Pensionsforsikringsanstalten fortsætte, men det vilde, naar Statsanstalten begynder, være naturligt, om denne da slutter sig sammen med den allerede bestaaende Pensionsforsikring eller tog den ind under sig; og naar det ikke er udelukket, at man fra den anden Side ogsaa ønsker denne Sammenslutning, og der ikke forlanges Penge for den, forekommer det mig, at alle Momenter er til Stede for, at en Aftale om en saadan Sammenslutning hurtig kan blive gennemført. Naar man imidlertid fra alle Sider sætter sig saa meget imod, at det bliver forsøgt her i Tinget, uagtet jeg mener, det vilde være det rigtigste, skal jeg renoncere paa at anmode om at faa Sagen henvist til et Udvalg paa Betingelse af, at Finansministeren vil udtale her, at han hurtigst muligt vil tage Initiativet til, at et Forsøg paa en Sammenslutning mellem de to Anstalter finder Sted.

Finansministeren (Brandes): Jeg kan ikke nægte, at jeg er noget skuffet af Forhandlingen, forsaavidt som jeg aabnede den ved at sige, at denne Sag ikke skulde sætte Lidenskaberne i Bevægelse. Alle syntes at være enige derom, og saa gaar det helt anderledes. Det ærede 16de Medlem for Hovedstaden (Fraenkel) tilbyder for ikke at sinke Sagens Gang, da han ikke finder Tilslutning, at tage sit Forslag om Udvalgs Nedsættelse tilbage, imod at jeg afgiver en Forsikring om, at jeg vil paalægge Statsanstalten at tage Initiativet til en Ordning mellem Pensionsforsikringsanstalten og denne. Dertil vil jeg sige, at i den Form vil jeg ikke gøre det, men jeg vil, som jeg allerede har sagt i Lands tinget og her i Salen, gøre det under den Form, at hvis Pensionsforsikringsanstalten — thi det er jo den, som ønsker en anden Ordning — henvender sig til Statsanstalten og til Finansministeren, vil jeg paalægge Statsanstalten at optage Spørgsmaalet om en Overenskomst, eller hvad det kan være, til velvillig Forhandling, men jeg vil ikke indestaa for, hvorledes Resultatet bliver.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.